

1. Inleiding – Zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren

Afgelopen donderdag hebben we Hemelvaartsdag herdacht en volgende week zondag vieren we Pinksteren. Vandaag zitten we tussen deze 2 dagen in. Voor de discipelen van Jezus betekende dit destijds dat ze Jezus niet meer konden zien, horen, waarnemen met hun natuurlijke zintuigen. Jezus was niet meer fysiek bij hen aanwezig en de Heilige Geest was nog niet over hen gekomen. Ik stel me zo voor dat dit best ongemakkelijk kon voelen voor de discipelen.

Eerlijk gezegd herken ik mezelf in mijn dagelijkse leven wel enigszins in die worsteling. Ik weet dat Jezus leeft, dat Hij naar de hemel is opgevaren. Toch kan ik Hem niet aanraken, zie ik Hem niet met mijn natuurlijke ogen. Ik ervaar soms een strijd tussen wat ik geloof en wat ik voel. Herkenbaar? We gebruiken het woord ‘geloven’ vaak in de kerk, maar wat betekent het nou eigenlijk? Hoe ga je om met twijfel en onzekerheid wanneer je het plan van God voor je leven zoekt maar nog niet weet welke richting je op moet gaan?

1.1 Inleiding – Hebreeën 11 context

De brief aan de Hebreeën dealt met deze vragen. Vandaag lezen we een gedeelte uit hoofdstuk 11. Deze brief is geschreven aan Joden uit de eerste eeuw na Christus. Zij hebben een openbaring gehad dat Jezus de opgestane Christus is. Dat Jezus God is.

In hun dagelijkse leven stonden ze vanwege die overtuiging onder druk van de maatschappij. Ze werden als een sekte gezien en als outcast behandeld. Vanwege hun geloof in Jezus werden ze vervolgd, gediscrimineerd of zelfs gedood. De vraag die hen destijds bezig hield was: *‘Is het volgen van Jezus het waard om zo behandeld te worden? Zouden we niet beter kunnen stoppen met het volgen van Jezus en terug kunnen gaan naar het zo goed mogelijk naleven van de standaards van de Torah?’* Ze staan op het punt om een belangrijke beslissing te nemen, die vooral gebaseerd is op hun gevoelens en omstandigheden.

Hebreeën 10:39

“Wij echter behoren niet tot degenen die terugdeinzen en ten onder gaan, maar tot hen die door hun geloof behouden blijven (NBV)”

De schrijver van de brief wil duidelijk maken dat het zinloos is om terug te gaan naar de oude leefstijl, om redding te ontvangen door de wet na te leven. In hoofdstuk 11 legt de schrijver uit wat geloof betekent en attendeert de lezer er op dat de helden uit het Oude Testament genoemd werden vanwege hun geloof in God.

2.1 God zet de eerste stap en Hij leidt ons

Hebreeën 11:1-3

“1. Het geloof legt de grondslag voor alles waarop we hopen, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien. 2 Om hun geloof werden de mensen uit vroeger tijden geprezen. 3 Door geloof komen we tot het inzicht dat de wereld door het woord van God geordend is, dat dus het zichtbare is ontstaan uit het niet-zichtbare.(NBV)”

Het woord ‘geloof’ is een woord dat veel gebruikt wordt in christelijke kringen. Het is ook iets wat we in het dagelijks leven tegen komen. Denk bijvoorbeeld aan de stoel waar je op zit. Je gelooft toch dat de producent goed werk heeft geleverd en dat je niet door je stoel zakt? Of wanneer je met een vliegtuig reist, je aankomt op je bestemming?

Wanneer ik geloof zeg, denk jij wellicht aan controle of aan presteren. Wellicht heb je een afkeer van dit woord, omdat er vreselijke dingen gebeurd zijn in naam het van het geloof. Relax, het Bijbelse perspectief over geloven is goed nieuws voor jou en mij.

Het Griekse woord dat gebruikt wordt voor geloof is *pistis*. Dit woord betekent (in het Engels vertaald naar: to persuade / to convince): overtuigen. Geloven in God is een Goddelijke overtuiging, gebaseerd op wie God is en wat Hij doet. Hij schiep de aarde. Hij zei ‘oceaan’ en het was er. Hij zei ‘walvis’ en het was er. Hij blies de mens de adem in zodat we kunnen leven. Door de incarnatie van Jezus heeft God de wereld getoond dat Hij leeft. Hij zette de eerste stap.

Het goede nieuws van geloven is dat het niet afhangt van onze grip op God, alsof wij God moeten vast pakken en sturen naar de kant waar wij geloof voor hebben. Het is eerder als een dans. God leidt, wij volgen. God openbaart zichzelf en opent onze ogen. Wij worden overtuigd en accepteren. God weet hoe Hij zich aan jou moet openbaren. Bij de één gebeurt het bijvoorbeeld tijdens een bergwandeling, bij de ander gebeurt het tijdens een moment van stilte.

Heeft God jou al laten zien wie Hij is? Verlang je naar Zijn aanwezigheid? God is hier al aanwezig, maar als je Hem nog niet ervaart, dan mag je een simpel maar oprecht gebed bidden: ‘God, hier ben ik. Wilt U uzelf aan mij openbaren. Gewoon op de plek waar ik ben en zoals ik ben’? Daarna mag je Hem bedanken voor Zijn aanwezigheid en dat Hij jou leidt.

We slaan nu een paar verzen over. De schrijver wijst in deze verzen naar Abel en Kaïn, naar Henoch en Noach. **Vandaag focussen we ons op Abraham.** Ik laat vandaag 4 punten zien die de schrijver volgens mij duidelijk wil maken aan de emotionele Hebreëen aan de hand van het geloofsleven van aartsvader Abraham.

Abraham wordt het vaakst genoemd in hoofdstuk 11. Waarschijnlijk omdat hij al een relatie met God had voordat de wet van Mozes werd ingesteld. **Een relatie die gebaseerd was op geloof.** De schrijver neemt de lezer mee terug in de tijd. **Galaten 3:17 zegt dat de wet van Mozes 430 jaar na de belofte aan Abraham was ingesteld. Hij probeert de lezer te overtuigen om met God verbonden te blijven door geloof en niet door eigen daden.** Voor de context is dit belangrijk, omdat de geadresseerden van deze brief zich afvroegen of het niet beter was om terug te gaan naar het zo goed mogelijk naleven van de wet van Mozes in plaats van Jezus te blijven volgen. Er was een strijd gaande tussen hun gevoel en hun geloof.

Hebreëen 11:8

”Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij in bezit zou krijgen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen (NBV)”.

In vers 8 lezen we dat God Abraham riep. God heeft de eerste stap gezet. **Abraham gehoorzaamde en hij ging in geloof. Hij wist niet wat de bestemming zou zijn.**

De Hebreëen leefden in onzekerheid, ze hadden veel weerstand in hun leven vanwege hun geloof in Jezus. Ondernemingen werden gesloten, kinderen werden gepest op school, vrienden werden gedood. Ze maakten zich zorgen over de toekomst en vroegen zich af wat het plan van God voor hun leven was.

De schrijver wil de lezer duidelijk maken dat Abraham ook niet wist waar hij naartoe ging. **Hij vertrouwde erop dat zijn gezelschap, God, wel wist waar ze naartoe zouden gaan.** God heeft altijd

mensen geleid en Hij is er goed in. Hij is te vertrouwen! **Wanneer God je dus vraagt om te gaan of iets te doen, dan mag je er op vertrouwen dat God weet wat Hij doet. Hij zal voorzien. Stap voor stap.**

Vorig jaar heb ik gesproken over het thema ‘GeaDOOPteerd in een nieuw Koninkrijk’ en heb toen met jullie gedeeld dat Veronica en ik in een adoptietraject zitten. Het is een traject dat intensief is, maar ook lang duurt. We zijn nu 3 jaar bezig met het traject en we wachten nog steeds. Soms doet het wachten pijn. Ook wij hebben elkaar wel eens gevraagd of het adopteren van een kind echt iets is dat God in ons hart heeft gelegd en wat de financiële gevolgen zouden etc.” Toch gehoorzamen we in de wetenschap dat God te vertrouwen is en ons leidt.

Geloof betekent niet dat je alles begrijpt of dat je alle antwoorden hebt. Geloof is niet een concept waarna alles meteen op zijn plek valt. Geloof heeft te maken met vertrouwen. Geloven is als het ware een toestand waarin je bent waarin je toegeeft dat je niet alles weet, maar je bent overtuigd (persuaded) dat God wél weet waar je reis naartoe gaat.

We willen nog wel eens vergeten dat God de bestemming is. God bereidt ons voor op het grotere plan. Zijn plan en bestemming is Jezus en dat je je leven samen met HEM leeft. Straks in de eeuwigheid bij Jezus in de hemel, maar ook vandaag op de plaats waar je bent. **Geloven in Jezus betekent dat je overtuigd bent dat Jezus bij je is.** Dat waar Hij je ook heen leidt, dat je in de zekerheid bent dat het goed komt omdat Hij weet wat Hij doet.

Maak jij je zorgen over waar je leven naartoe gaat? Wacht je op duidelijkheid van God, over je levenspartner, een nieuwe baan, een nieuwe droom? Je hoeft niet angstig of geobsedeerd te zijn over je toekomst. God heeft een geweldig plan voor jouw leven. Spreek in momenten van twijfel of angst uit dat God met je is. Zo geef je met woorden van waarheid weerstand aan je gevoel. Het zal je gerust stellen en je geloofsleven zal groeien, omdat je standvastig wordt.

2.2 Gods belofte zal ooit werkelijkheid worden (already but not yet)

Hebreeën 11:9

“Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was maar hem nog niet toebehoorde (NBV)”

Heeft God je wel eens een belofte gedaan voor je eigen leven, maar heb je het nog niet werkelijkheid zien worden? Ik ben dankbaar dat God me dingen beloofd heeft in het verleden die ook werkelijkheid zijn geworden. Ik denk bijvoorbeeld aan de wonderen op relationeel gebied in mijn familie, maar ook aan hoe God me gebruikt heeft bij het leiden van een huisgroep. Vroeger geloofde ik nooit dat ik een leider was. Toen ik het gevoel kreeg dat God me wilde gebruiken om een nieuwe huisgroep te starten, heb ik God geantwoord dat Hij het dan in me mag bewerken. Hij heeft me stap voor stap geleid. Ik geniet nu van de fantastische huisgroep die ik mag leiden.

Wanneer je beloften van God werkelijkheid ziet worden, dan geeft dat een boost aan je geloofsleven. Je mag God bedanken voor de beloften die in jouw leven werkelijkheid zijn geworden.

Er kunnen echter ook beloftes zijn die nog werkelijkheid moeten worden. Er staan bijvoorbeeld teksten in de Bijbel die ons iets beloven, maar die nog in ontwikkeling zijn. Bijvoorbeeld:

Efeziërs 1:9-10

(7 “In hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade 8 die God ons in overvloed heeft geschonken.) Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht 9-10 dit mysterie onthuld: zijn voornemen om met Christus de voltooiing van de tijd te verwezenlijken en zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus (NBV)”.

Ooit zal iedere knie zich buigen voor Koning Jezus, zal God een nieuwe hemel en aarde maken. Als ik naar de wereld om me heen kijk, dan zie ik dat nog lang niet dat alles onder Jezus valt. Ik zie nog een hoop narigheid, verdriet en geweld. De aarde smacht naar herstel. De Bijbel zegt dat alles ooit onder Christus bijeengebracht worden. Het is een belofte, maar nog geen werkelijkheid geworden.

Hoe zou het voor Abraham geweest zijn om in een land te wonen waarvan God zegt dat het van hem is, maar waar hij als vreemdeling moest wonen? Of om te horen dat zijn nageslacht ontelbaar als zandkorrels zou zijn? De belofte was er, maar hij heeft het zelf geen werkelijkheid zien worden.

Zijn nageslacht zou het later wel werkelijkheid zien worden. **God is een God van generaties, Hij is niet beperkt tot onze beperkte tijdsgrenzen. Een leven in geloof is God vertrouwen dat wat Hij belooft ooit werkelijkheid zal worden. Als het niet door jou gebeurt, dan wel door je nageslacht.**

De Hebreëen hadden ook beloften ontvangen die nog niet allemaal waren uitgekomen. Een wereld zonder pijn, waar iedere traan wordt uitgewist. Maar het is nog geen werkelijkheid. Nóg niet.

Jezus is al aan het kruis gestorven. Hij heeft afgerekend met de duisternis. De Bijbel zegt dat ik genezen ben door Zijn striemen. Toch werken mijn nieren maar voor de helft en heb ik diabetes. Ik ben nog niet genezen. Ooit zal er geen pijn en ziekte meer zijn, maar nog niet.

We krijgen in dit leven een voorproefje van al het schitterende dat ons beloofd is. Een plaats waar geen pijn meer is, geen verdriet, geen dood. Het is al betaald. Maar het is er nog niet. De schrijver wil de lezer motiveren om door te gaan, om als het ware boven de omstandigheden te kijken. Om gericht te zijn op de toekomst.

Je mag God vertrouwen dat als de belofte nog geen werkelijkheid is geworden, het uiteindelijk wél zal gebeuren. In je eigen leven of in je nageslacht.

2.3 Bovennatuurlijk geloof

Hebreëen 11:11-12

11 “Door haar **geloof** ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was, de kracht om een kind te verwekken, en wel omdat ze **vertrouwde** op degene die de belofte had gedaan. 12 Zo bracht één man, wiens kracht al gestorven was, zo veel nakomelingen voort als er sterren aan de hemel staan, ontelbaar als zandkorrels op het strand langs de zee (NBV)”.

Ik vind het gaaf om te weten dat God ook door een beperkt lichaam krachtige dingen kan doen. In Genesis 17 kun je lezen hoe God en Abraham een verbond sloten. God beloofde Abraham en Sara een rijk nageslacht en ze konden het eerst niet geloven. Dit was gebaseerd op hun lichamelijk conditie. Het was alsof God tegen hen zei: nu dat het menselijkerwijs onmogelijk voor je is, ga ik jullie een kind geven. Abraham en Sara moesten aanvankelijk lachen. Hoe konden een vrouw van 90 en een man van 100 jaar een kind krijgen? Het zou makkelijker zijn om de belofte te geloven toen ze nog jong waren. Toch geloofde Abraham God.

Romeinen 4:20-22

20 “Hij **twijfelde niet** aan Gods belofte: zijn geloof verloor hij niet, integendeel, hij werd erin gesterkt en bewees zo eer aan God. 21 Hij was ervan **overtuigd** dat God bij machte was te doen wat hij had beloofd, 22 en dat werd hem als een daad van gerechtigheid toegerekend (NBV)”.

Abraham wordt hier als voorbeeld gebruikt om te laten zien dat het mogelijk is om rechtvaardig te zijn voor God, zonder de wet van Mozes. Namelijk door geloof in God.

Twijfel jij aan de belofte die God je heeft gegeven? De boodschap is niet om zelf meer je best te doen. Vraag God om je te overtuigen. Wees eerlijk over je twijfels. Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. Hij wil het graag door jou heen bewerken.

2.4 Geloof in de Opstanding uit de dood

Hebreeën 11:17-18

17 Door zijn geloof kon Abraham, toen hij op de proef werd gesteld, Isaak als offer opdragen. Hij die de beloften had ontvangen, was bereid zijn enige zoon te offeren. 18 Terwijl er tegen hem gezegd was: ‘Alleen door Isaak zul je nageslacht krijgen,’ zei hij bij zichzelf dat het voor God mogelijk moest zijn iemand uit de dood op te wekken, en daarom kreeg hij hem ook terug, bij wijze van voorafbeelding.

Het laatste punt dat de schrijver van de brief duidelijk wil maken is om de Opstanding van Jezus te gedenken. Abraham geloofde in de Opstanding, zelfs 1800 jaar voordat het gebeurde. Genesis 22:14 zegt dat Abraham deze plek de naam gaf: ‘De Heere zal het voorzien’ (JHWH Jireh – De Here zal gezien worden)

Wat een mooie link naar Jezus is dit. Op dezelfde berg waar Isaak zijn leven vrijwillig wou geven om zijn vader te gehoorzamen, daar stierf Jezus ongeveer 1800 jaar later voor onze zonden. Jezus hing aan het kruis op deze berg en heeft voorzien in dat wat wij zelf niet konden. Jezus is uit de dood opgestaan en er zijn ooggetuigen die Hem na Zijn opstanding hebben gezien. De Opstanding is het fundament voor ons geloof. De Opstanding betekent dat Jezus dood, de hel en het graf heeft overwonnen. De Opstanding betekent dat wij een hoopvolle toekomst hebben. **Wij worden behouden door ons geloof in Jezus. De Here heeft voorzien en zal voorzien.** Gods Geest woont in jou en jij woont in Hem. Je bent rechtvaardig door geloof in Jezus, net als Abraham.

Heeft Jezus zichzelf ook al aan jou geopenbaard door het lijden, door zijn kruisiging, door zijn opstanding? Leef je in de zekerheid dat Jezus leeft? Durf je je twijfels aan God te geven en geloof je dat Hij dichtbij is en dat Hij ook voor jou zal voorzien?

Ja Heer, ik geloof (maar help mij in mijn ongelooft)!

Laten we ons geloof samen vieren door vandaag Avondmaal te vieren

Amen!